

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1716

Vragen van het lid **De Pater-van der Meer** (CDA) aan de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie over *het bericht dat zedendelinquenten een VOG kunnen blijven krijgen nadat ze verhuisd zijn*. (Ingezonden 16 december 2009)

1

Hebt u kennisgenomen van de uitzending van Peter R. de Vries waarin aan de orde wordt gesteld hoe veroordeelde zedendelinquenten steeds opnieuw in het bezit van een verklaring omtrent het gedrag (VOG) kunnen komen?¹

2

Zijn de feiten in deze uitzending correct? Zo nee, waarom niet?

3

Hoe beoordeelt u het dat veroordeelde zedendelinquenten aanspraak kunnen maken op een verklaring omtrent het gedrag, terwijl zij daar volgens de wet niet voor in aanmerking komen?

4

Is het waar dat volgens de wet een zedendelinquent na vijf jaar weer een verklaring omtrent het gedrag kan krijgen?

5

Is het waar dat zedendelinquenten kunnen verhuizen naar een andere

regio zonder dat er sprake is van een goed volgsysteem?

6

Zou de bewaartermijn van alle (oude en nieuwe) politiedossiers volgens u moeten worden gelijkgesteld aan de maximale verjaringstermijn van delicten?

¹ Uitzending Peter R. de Vries, 13 december 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie), mede namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (ontvangen 23 februari 2010)

1

Ja.

2

Indien uw vraag betrekking heeft op de veroordelingen kunnen wij deze vraag niet beantwoorden. De Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg) laat ons niet toe u justitiële gegevens te verstrekken. Ik kan zoals aangegeven bij de antwoorden op uw vragen 3 en 4 niet uitsluiten dat tot januari 2007 door de burgemeester van de woonplaats van de aanvrager en sinds 2004 door het Centraal Orgaan Verklaringen Omtrent Gedrag (COVOG) een VOG is verstrekt aan een persoon met een zedendelict, waar dat nu niet meer zou gebeuren. Voor het beleid vanaf januari 2007

verwijs ik u naar de antwoorden op de vragen 3 en 4.

3 en 4

De VOG werd tot 1 april 2004 verstrekt door de burgemeester van de woonplaats van de aanvrager. Vanaf 1 april 2004 wordt de VOG op grond van de Wjsg verstrekt door de minister van Justitie. De Wjsg stelt geen termijn na ommekomst waarvan een zedendelinquent in aanmerking kan komen voor een VOG. De Wjsg bepaalt derhalve ook niet dat een zedendelinquent na verloop van vijf jaren weer een VOG kan krijgen. Het beoordelingskader voor aanvragen van een VOG is neergelegd in de artikelen 28 en 35 van de Wjsg en is nader uitgewerkt in de Beleidsregels VOG NP-RP 2008¹. Alhoewel het COVOG zeer terughoudend was met het verstrekken van de VOG aan zedendelinquenten, waren de beleidsregels tot die tijd minder streng. Tot dat moment kon het dus voorkomen dat een zedendelinquent na verloop van een aantal jaar, afhankelijk van het delict in combinatie met tijdsverloop en de omstandigheden, wederom een VOG kreeg. Met de nieuwe beleidsregels, die conform brief van 9 januari 2007² van de Minister van Justitie zijn aangepast, is het beoordelingskader ten aanzien van zedendelinquenten dusdanig aangescherpt dat bij zedendelicten zeer terughoudend

wordt omgegaan met het verstrekken van de VOG. Afhankelijk van de wijze waarop de strafzaak is afgedaan komt een zedendelinquent gedurende een termijn van tien jaren, twintig jaren dan wel in het geheel niet meer in aanmerking voor afgifte van een VOG voor een functie waarin sprake is van een afhankelijkheidsrelatie. Slechts in het uitzonderlijke geval dat de weigering van een VOG evident disproportioneel is, kan deze worden verstrekt. Voor de precieze regeling verwijzen wij u naar de genoemde brief van 9 januari 2007 en de beleidsregels VOG NP-RP 2008.

5

Voor het antwoord op deze vraag zijn twee situaties te onderscheiden. De eerste is de situatie waarbij er sprake is van een Justitiële titel ten aanzien van de delinquent. De reclassering houdt daarop toezicht. Verhuist die persoon, dan verhuist het dossier met hem mee. Het toezicht wordt in dat geval overgenomen door de reclassering in zijn nieuwe woonplaats. Wij wijzen u in dit verband ook op de brief van 8 oktober 2009³ van de Minister van justitie. Daarin heeft hij u gemeld dat in het kader van een gerichte aanpak bij de terugkeer van pedoseksuelen de reclasseringsorganisaties inmiddels in 18 politieregio's convenanten hebben gesloten met de politie voor de invulling van een kwalitatief beter toezicht. Hierbij zijn afspraken gemaakt over het verstrekken van gegevens over zedendelinquenten, die in een ambulante modaliteit verblijven. In het kader van dit zogenaamde «zedenvolg-systeem» houdt de politie aanvullend toezicht op de zedendelinquent. De buurtagent kan zonodig actie ondernemen als maatschappelijke onrust ontstaat bij bijvoorbeeld slachtoffers. De andere regio's zullen dit jaar volgen. Bovendien wordt, indien de delinquent gedetineerd is, tegen het einde van de detentie de burgemeester geïnformeerd. Hierover heb bent u geïnformeerd bij brief van 29 juni 2009⁴ van de Minister van Justitie. Deze informatievoorziening wordt in de vorm van een pilot bij 17 gemeenten uitgevoerd. De tweede situatie is als er geen Justitiële titel is. In dat geval resteert alleen de mogelijkheid van het hierboven genoemde informeren van de burgemeester tegen het einde van de detentieperiode. In dat geval kan

de burgemeester, op grond van artikel 52 van de Wjsg gegevens met het oog op de uitvoering van de taak waarvoor de gegevens aan hem zijn verstrekt, daartoe genoodzaakt deze gegevens doorverstrekken aan de burgemeester van de nieuwe woonplaats. In dit geval zal de burgemeester derhalve elke keer een afweging moeten maken. Overigens zijn de gegevens wel aan bewaartermijnen onderworpen. Deze worden in het kader van de bovengenoemde pilot in overleg met betrokken gemeenten onderzocht.

6

Gelet op de bovenstaande beantwoording achten wij dat niet noodzakelijk.

---

¹ Staatscourant, 24 juni 2008, nr. 119.

² Tweede Kamer, vergaderjaar 2006–2007, 30 800, nr. 40.

³ Tweede Kamer, vergaderjaar 2009–2010, 32 123 VI, nr. 9.

⁴ Tweede kamer, vergaderjaar 2008–2009, 29 452, nr. 116.